

N Medische beroepen A
MH/SL/AS
779-2017

Brussel, 13 december 2017

ADVIES

over

DE DIRECTE TOEGANG VOOR ACUPUNCTURISTEN

Na raadpleging van de betrokken organisaties binnen sectorcommissie nr. 13 - Medische en Paramedische Beroepen, heeft de Algemene vergadering van de Hoge Raad op 13 december 2017 onderstaand advies uitgebracht.

CONTEXT

Op 16 mei 2017 heeft de Hoge Raad een advies uitgebracht over de directe toegang voor bepaalde beroepen in de gezondheidszorg¹.

Aangezien de acupuncturisten de vereiste elementen niet tijdig konden aanbrengen en om het dossier niet te blokkeren voor de andere beroepen, werd er besloten hun specialiteit later te behandelen.

De acupuncturisten bevinden zich inderdaad in een situatie die vergelijkbaar is met die van de osteopaten, beschreven in het voormelde advies.

STANDPUNT

Zoals aangegeven in het advies van mei zijn er talrijke hervormingen aan de gang op het gebied van de beroepen in de gezondheidszorg. Er is meer bepaald sprake van het weer ter discussie stellen van de directe toegang tot bepaalde beroepen, m.a.w. de toegang van patiënten tot bepaalde beroepsbeoefenaars voor handelingen of verstrekkingen waarvoor geen medisch voorschrift vereist is.

De Hoge Raad pleit voor het behoud van de directe toegang tot deze beroepen.

De acupunctuur geniet momenteel van de directe toegang.

Net zoals de osteopaten is dit beroep vragende partij voor een wettelijke erkenning en bescherming, onder strikte voorwaarden betreffende opleiding en deontologie. Deze aspecten zijn voorzien in de wet van 29 april 1999 betreffende de niet-conventionele praktijken inzake de geneeskunde, de artsenijsbereidkunde, de kinesitherapie, de verpleegkunde en de paramedische beroepen², waar de acupunctuur deel van uitmaakt, doch die echter nog niet uitgevoerd is.

Bij ontstentenis daarvan proberen de representatieve beroepsorganisaties op hun niveau voorwaarden in te voeren die de bekwaamheid, de professionaliteit en derhalve de degelijkheid van de aangesloten dienstverleners garanderen.

Opleiding

Het opleidingsniveau van de acupuncturisten is behoorlijk hoog. Zij zijn immers in de overgrote meerderheid van de gevallen - en dit is bovendien een aansluitingsvoorwaarde die vastgesteld is door de beroepsorganisaties - houder van een diploma van arts of van een diploma van een medisch of paramedisch beroep dat opgenomen is in de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen. Het gaat om master- of hogeschooldiploma's met een opleidingsduur van minstens 4 jaar.

¹ Advies van 16 mei 2017 over de directe toegang voor bepaalde beroepen in de gezondheidszorg

² Beter gekend onder de naam "Wet Colla", B.S. 24.06.1999.

Om de acupunctuur te beoefenen, wordt dit basisdiploma vervolledigd door een opleiding acupunctuur waarvan de afronding werd gevalideerd door een Belgische school voor die studiediscipline of door een school die erkend is door de Chinese autoriteit ter zake (State Administration of Traditional Chinese Medicine).

Aansprakelijkheid

De beroepsbeoefenaars zijn onderworpen aan een strenge deontologische code en aan een vergaande beroepsaansprakelijkheid, die garanderen dat de behandelingen en de verzorging niet lichtzinnig gedaan worden, maar op competente wijze en in het belang van de patiënt.

Bovendien kan de acupunctuur beschouwd worden als een veilige behandelwijze, want ongevallen zijn erg zeldzaam. De meerderheid van de acupuncturisten die sinds 10, 20 of 30 jaar het beroep uitoefenen, werd nooit geconfronteerd met een ongeval dat te wijten was aan de uitoefening van hun beroep.

Verlagen

De acupuncturisten beschouwen hun benadering als volledig combineerbaar met de conventionele geneeskunde. Er is een voortdurende communicatie over de patiënt tussen de twee beroepsgroepen, om de patiënt te verzekeren van de behandeling die het best is aangepast aan zijn noden.

De relatie tussen de acupuncturist en zijn patiënt is tweevoudig. Ze is eerst en vooral gericht op de pure fysieke verlichting van een of ander probleem. Gelet op de praktijk van de acupunctuur die voor de eerste interventie allereerst overgaat tot een lang onderhoud met de toekomstige patiënt, wordt er echter ook een psychologische dimensie gecreëerd waar de patiënt zich gehoord en begrepen voelt.

Vermindering geneesmiddelen

Volgens de beschikbare studies³ blijkt dat er hoofdzakelijk beroep gedaan wordt op acupunctuur voor chronische aandoeningen waarvoor de conventionele geneeskunde alleen symptomatische oplossingen kan bieden, m.a.w. oplossingen ofwel met een beperkte doeltreffendheid, ofwel met ongewenste bijwerkingen.

Patiënten die behandeld worden met acupunctuur zouden minder geneesmiddelen nemen.

BESLUIT

De Hoge Raad pleit dus voor het behoud van de directe toegang tot de acupunctuur. Door deze directe toegang genieten de patiënten van een grotere soepelheid en een betere toegankelijkheid, steeds met de garantie dat ze zich tot bekwame vakmensen richten.

De Hoge Raad vraagt ook dat de erkenning en de wettelijke bescherming die voorzien worden door de “Wet Colla” uitgevoerd zou worden.

De Hoge Raad is zich ervan bewust dat er voor de tenuitvoerlegging van de maatregelen die in dit advies worden aanbevolen, overleg nodig is met de andere betrokken beroepen die niet binnen de Hoge Raad vertegenwoordigd zijn, waaronder meer bepaald de artsen.

³ Rapport 153A van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg; Acupunctuur: situatie in België - 2011